

31.1.2012

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

(10/2012)

Temats: Zviedrijas parlamenta (Riksdāga) pamatots atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu pārraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs
((COM(2011)0821 – C7-0448/2011 – 2011/0386(COD)))

Saskaņā ar 6. pantu Protokolā Nr. 2 par subsidiaritātes un proporcionālītātes principa piemērošanu dalībvalstu parlamenti astoņu nedēļu laikā pēc leģislatīva akta projekta iesniegšanas var vērsties pie Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas priekšsēdētāja ar pamatotu atzinumu, kurā izklāstīti iemesli, kāpēc, viņuprāt, attiecīgais priekšlikums neatbilst subsidiaritātes principam.

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta Reglamentu subsidiaritātes principa ievērošanas jautājumi ir Juridiskās komitejas kompetencē.

Jūsu informācijai pielikumā pievienots Zviedrijas Riksdāga pamatots atzinums par minēto priekšlikumu.

Zviedrijas Riksdāga sniegtais pamatotais atzinums

Finanšu un ekonomikas krīze parādīja, cik svarīgi ir, lai Eiropas Savienības līmenī pastāvētu stabils finanšu politikas regulējums. Pieņemot tiesību aktu paketi par ekonomikas politikas pārvaldību (t.s. *Six Pack*), tika stiprināts Stabilitātes un izaugsmes pakts. Līdzās Eiropas pusgamam tagad ir izveidots arī budžeta politikas un strukturālās politikas kopīgas pārraudzības cikls. Konstatējot, ka dažās eirozonas dalībvalstīs īstenotā budžeta politika arvien spēcīgāk ietekmē arī pārējās eirozonas dalībvalstis (īpaši skaidri tas iezīmējās saistībā ar valstu parāda krīzi), ir jāpiekrīt, ka būtu jāpastiprina stimuli tiesiskā regulējuma ievērošanai, lai varētu īstenot atbildīgu budžeta politiku. Tādēļ ir lietderīgi, ka eirozonas dalībvalstis veic pasākumus, lai risinātu šos visai sarežģītos uzdevumus, ar kuriem šodien nākas saskarties, sadarbojoties valūtas politikas jomā. Komisijas priekšlikums jāskata, ņemot vērā šos apstākļus. Taču vienlaikus uz šo priekšlikumu ir jāraugās, apsverot iespējamus variantus, proti, no vienas puses, stingri kopīgi noteikumi restriktīvas finanšu politikas izveidei, un, no otras puses, dalībvalstu kompetencē esoša finanšu politika.

Komisijas sniegtajā regulas priekšlikumā ir paredzēts, ka pārraudzības nolūkā dalībvalstis Komisijai vēl pirms budžeta pieņemšanas iesniedz pārskatu par plānoto valsts kopējo budžetu un ka Komisija var pieprasīt, lai dalībvalstis iesniegtu pārskatītu valsts kopējā budžeta projektu. Turklāt nepieciešamības gadījumā Komisijai paredzēta iespēja līdz, vēlākais, 30. novembrim sniegt atzinumu par valsts kopējā budžeta projektu, un attiecīgajai dalībvalstij budžeta pieņemšanas procedūras gaitā šis atzinums būtu jāņem vērā. Riksdāgs uzskata sevi par instanci, kam jāpieņem lēmums par valsts budžeta projektu, gan attiecībā uz valsts ieņēmumiem, gan izdevumiem, un ka līdz ar to budžeta projekts vispirms ir jāiesniedz tieši Riksdāgā. Riksdāgs uzskata, ka pieņemt lēmumus par ieņēmumiem un izdevumiem valsts budžeta projektā ir attiecīgās dalībvalsts uzdevums, vienlaikus ievērojot no Līgumiem izrietošās saistības un prasības, kas saistītas ar sadarbību vienotās valūtas zonā.

Riksdāgs uzskata, ka Komisijas priekšlikumā nav paredzētas pietiekamas garantijas, lai aizsargātu dalībvalstu kompetenci budžeta politikas jomā. Ņemot vērā šo apstākli, iesniegtais priekšlikums neatbilst subsidiaritātes principam.

Šajā sakarībā Riksdāgs uzsver, ka dalībvalstu parlamentu uzdevums izvērtēt atbilstību subsidiaritātes principam būtu vieglāk īstenojams, ja Komisija atbilstīgi Protokola par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu 5. panta noteikumiem sava priekšlikuma pamatojumā būtu iekļāvusi norādi uz subsidiaritātes principu.